TKEP THKP-C(Acilciler)

ÜÇ YİĞİT SAVAŞÇISININ ve TÜM İDAMLARIN HESABINI FAŞİST GENERALLER ÇETESİNDEN SORACAKTIR!

Seyit KONUK, İ.Ethem COŞKUN ve Necati VARDAR

"ÖLENLER DÖVÜŞEREK ÖLDÜLER GÜNEŞE GÖMÜLDÜLER..."

...!

Cellatların döktükleri kan

Kendilerini boğacak.

Bu kan denizinin ufkunda

Kızıl bir güneş doğacak.

13 Mart 1982 sabahı acı bir haber, gecenin sisli ve zifiri karanlığını ağır ağır yararak yayıldı Türkiye semalarına. Yoksul halkımızın bağrından çıkmış üç neferin ölüm haberi karanlık bir bulut gibi çöktü Türkiye halklarının üstüne. Daha dün verdik iki can. HALİL ULUĞ ve YUSUF ERBAY yoldaşlar işkencede şehit düşmüşlerdi.

Bugün faşist cellatlar üç savaşçımızı daha aldılar aramızdan. Bu üç yiğit, üstün bir moral gücü ve sarsılmaz bir inançla çıktılar idam sehpalarına. Sınıflarına verdikleri sözü, faşist diktatörlüğün en azgın ve insanlık dışı işkencelerinden geçerek, bir kelime dahi donmeden yerine getiren ve canlarını ezilen halklara armağan etmenin verdiği mutlulukla ölüme gülerek giden SEYİT KONUK, NECATİ VARDAR ve İBRAHİM ETHEM COŞKUN yoldaşlar ne ilk ne de son şehitlerimiz olacak.

SEYİT KONUK yoldaş, yoksul köylü bir ailenin çocuğu olarak ufak yaşlarda devrimci kavgaya atıldı.1976'da THKO(MB) saflarında örgütlü mücadeleye başlayan SEYİT yoldaş,çok zor şartlar altında dahi,yılmadan mücadeleyi sürdürmüş ve her zaman yoldaşları arasında dikkati çekerek komünist tavır ve davranışlarıyla örnek olmuştur.Kapitalizmin çarpık gelişiminin yarattığı ve geliştirdiği işsizlik nedeniyle köyünden ayrılarak İzmir'e yerleşmiş ve düşüncelerini daha geniş işçi kitlelerine götürmek ve onları örgütlemek amacıyla TARİŞ üzüm işletmelerine girmiştir.Kısa zamanda fabrika içinde siyasal bilinç düzeyi,aktif mücadeleci yapısıyla tanınmış,işçilerin ekonomik-demokratik hakları uğruna savaşımda en ön saflarda yer alarak işçi önderi durumuna gelmiştir.AP iktidarı tarafından başlatılan toplu işten atma ve Tariş'i faşistleştirme dönemlerinde işten atılacakların listesinin başında Seyit yoldaş da yer alıyordu.Bu durumda örgütümüzün işçi komitesi üyesi ve fabrika sorumlusu olan Seyit yoldaş fabrikadaki diğer devrimci siyasetler ve işçilerle görüşmeler yaparak güçlü bir direnişin örgütlenmesi çalışmalarını sürdürdü.Bu faaliyetler sonucu ortaya çıkan komitelerde bütün gücüyle yerini aldı.Tariş bünyesinde tüm işletmelerinde katıldığı yaklaşık 20 bin işçiyi kapsayan ve bir hafta boyunca Türkiye ve Dünya kamuoyunun dikkatini çeken şanlı Tariş direnişinde elde silah mücadelenin en sıcak anlarında,fabrika barikatlarında,işçilerle omuz omuza döğüşerek bir daha sökülüp atılamayacak bir komünist çekirdeğin temellerini attı.Direnişin üçüncü günü fabrika kapısına dayanan panzere yangın bombası attıktan sonra geri mevziye çekileceği bir sırada yakalanan Seyit yoldaş,komaya sokulana dek polisler tarafından dövüldü.Daha polisler kendisini arabaya koyup götüreceği bir sırada diğer silahlı işçi arkadaşları tarafından baygın vaziyette kurtarıldı.Hastalığı iyileşmeden,yaraları sarılı olduğu halde direnişi terketmeyerek mücadelesini sürdürdü.Direnişin sokak çatışmalarına ve barikat savaşlarına dönüşmesiyle,ürperen burjuvazi

binlerce askerini yığarak direnişi kırdı.Böylece işten atılan Seyit yoldaş daha sonra sanayide küçük işletmelere girip orada maden işçilerini örgütle meye başladı.O işçilerden hiçbir zaman ayrılamıyor,onlar olmaksızın haya - tın bir hiç olacağına inanıyor ve kendisinin onlar için var olduğunu söylü yordu.

Necati VARDAR yoldaş öğrencilik yıllarında atıldığı devrimci mücadelesi ni İzmir BMC fabrikasında çalışarak 1977'lerde GEB saflarında yer alarak sürdürdü. Gençliğinin verdiği enerji ve militanlıkla daima hareketli ve bü tün eylemlerde yer alarak gösterdiği fedakarlık ve sürekli gelişen marksist teorisiyle hakederek parti içerisinde yer aldı. Fabrikadan atılıp işsiz kaldığı yıllarda bile daima yaratıcı olmuş ve partinin gençlik faaliyetle - rinde görevlerini daima yerine getirmeye çalışmış, gençliğin anti-faşist güç ve eylem birliğini sağlamak amacıyla diğer gençlik örgütleriyle uğraş - mıştır. Partili mücadele içerisinde daha 18 yaşlarında iken büyük bir kapa lı salon toplantısının tertip komitesi üyesi oldu ve toplantıda komünizm propagandası yapıldığı gerekçesiyle cezaevine girdi. Yoldaşımız cezaevinde de soğukkanlılığı ve militanlığıyla saygıyla anılan bir insan olmuştur.Da - ha sonra dışarı çıktığındagörevine tekrar sarılıp gençliğin en ön safların da yer alarak komsomol örgütlenmesini sürdürdü.

İbrahim ETHEM COŞKUN yoldaş daha ufak yaşlarda yapamını kazanmak için üretime katılmış ve sömürü çarklarının arasında aldığı sınıf bilin cini THKO(MB) saflarında geliştirip pekiştirmiştir.Bir maden işçisi olan İbo yoldaş proleter karakterinin ve egemen sınıflara olan nefretinin verdiği kararlılıkla bir daha bırakmamak üzere sarılmıştı mücadeleye. Sendikal mü - cadele içerisinde pişen İbrahim yoldaş Birleşik Maden-İş sendikasının İz - mir temsilciliğine 1979 yılında atandı. İşçi sorunlarını kendi öz yaşamın - dan bilen, işçiler tarafından çok sevilen yoldaşımız en ufak sorunlarda bile işçiler tarafından aranır duruma gelmişti.İşverenlerle yaptığı görüş - melerde çok ustaca politika sürdüren ve hiçbir zaman taviz vermeyen İbra - him yoldaş en dar günlerde bile yağmur,çamur demeden kilometrelerce yolu yürüyerek işçilerin yanına gider,onlara sınıflarının ideolojisini anlatır ve onları örgütlerdi.Partimizin işçi komitesi üyesi olan İbrahim yoldaş ko münist karekter ve disipliniyle,kararlara aktif katılımı ve bağlılığıyla , özverisi ve fedarkarlığıyla partimize büyük katkıları olmuş, kişisel haya - tını, kişisel çıkarlarını, kişisel iradesini her zaman partinin çıkarları - na feda etmiştir.

Sene 1980. Tekelci sermaye ülkenin her yerinde sıkı yönetimlerle, kaza - nılmış demokratik mevzilere saldırıyor ve azgınca gasbediyordu. Eli kanlı ağzı salyalı faşist enikler her yerde devrimcileri öldürüyor, toplu kitle katliamları sürüyordu. Sınıf kavgası ülkenin her yerini sarmış işçiler ve emekçiler en ufak bir çatlak dahi bulduklarında sızıyor ve kitlesel eylem - ler toplumun her yanını içine alıyordu. Yaklaşmakta olan uluslararası işçi sınıfının ve tüm emekçilerinin savaş günü 1 MAYIS bayramının kutlanması ön - ceden yasaklanmıştı.

İşte böylesi bir dönemde SEYİT,NECATİ ve İBRAHİM yoldaşlar eylem hazır - lığı içine girdiler. İzmir MHP il sekreteri ve faşist hareketin önemli un - surlarından İzmir'in tanınmış bir kalantoru cezalandırılacaktı. Yoldaşla - rımız işkencelerde ve idam sehpalarında gösterecekleri direnişin hesabını daha o günden yapmışlardı. Ya burjuvazinin canice saldırılarına göz yumula rak kendi kabuğuna çekilip oportünizm sergilenecek, ya da proletaryanın ön cülük iddiası silah elde savaşılarak gösterilecekti. Onlar ikincisini,İş - çi sınıfının öncülüğünü, proletaryanın devrimci şiddetini uygulamayı seçti - ler. Bu inanç ve kararlılığın verdiği güçle yoldaşlarımız eylemleri gerçek - leştirip burjuvazinin eline esir düştüklerinde, günlerce aç,susuz kalarak en ağır işkenceler altında devrim şiarlarını haykırdılar. İşkencede komaya giren Necati yoldaş hastahaneye kaldırıldı. Zayıf cüssesiyle teslim alacak larını sandıkları Seyit yoldaşın korkusuz direnişi sonucu cellatlar "Bu nasıl komünistmiş?" demekten kendilerini alamadılar. Hücrelerde geçirdikle ri koca bir yıl onları yıldırmamış partiye ve sınıfa olan bağlarını gevşet memiş, tersine daha da güçlendirmişti. 12 eylül faşist diktatörlüğü altın - da 1 Mayıs günü yapılan duruşmada Seyit Konuk yoldaş duruşma açıldığında şöyle haykırdı:"Bugün dünya işçi sınıfının ve emekçilerinin mücadele ve da yanışma günü olan 1 Mayıs

şöyle haykırıyordu:"Bugün dünya işçi sınıfının ve emekçilerinin mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıstır. Sizleri tüm devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum". Bu sözler faşist yargıçların alnına bir tokat gibi inmişti. Karşılarında üç komünist sol yumrukları havada birer balyoz gibi germiş saygı duruşundaydı.İşkencede direnişleri ile cellatlara çektirdikleri korkuyu şimdi de yargıçlara çektiriyorlar. Mahkeme reisi jandarmalara ürkek ve titrek bir sesle ancak "Çıkarın dışarı "diyebildi. Bu sefer de gür sesleri ile haykırdıkları 1 Mayıs işçi marşı bütün adliye koridorlarını sarmış, oradan da Türkiye'nin dört bir yanına yayılmıştı. Bu kavga faşizme karşı kavgadır. Bu kavga sosyalizm kavgasıdır. Bu kavga zulme boyun eğmeyi bilmeyenlerin kavgasıdır.

İşte bu onurlu insanlar, bu yoldaşlarımız birlikte kazanacağımız zafere olan inançları ve devrime olan bağlılıklarıyla ölüme kucak açtılar.Onlar ve bugün idamı istenen yüzlerce insan sömürü düzenine karşı, faşizme karşı, emperyalizme karşı savaşan, halkımızın namusunu,şerefini savunan, demokrasiyi,sosyalizmi, komünizmi savunanlardır. Ezilen milyonların yüreğinde yaşayan Mahir Çayan'lar Deniz Gezmiş'ler nasıl ölmedilerse bu yoldaşlarımız da ölmediler. Çünkü devrim kavgasında ölenler ölümsüzdür. İdam sehpalarında, işkencelerde zindanlarda devrim marşlarını haykırarak ölen savaşçılar Türkiye halklarına ve tüm zalimlere şu gerçeği gösterdiler:Komünist kararlılık, komünist inanç, direniş ruhu, ve sönmek bilmeyen kızıl mücadele ateşi.

Faşizm her ne yapsa da devrim mücadelesi veren kararlı savaşçıları ve komünistleri mücadelesinden alıkoyamayacak.Ancak mücadelenin dolambaçlı ve sarp yollarını aşamayan, yorgunluğu üzerinde hissedenlerin dışında. Unutulmasın ki dökülen kanlar, işçi sınıfının mücadelede birliğini perçinleyecek ve bükülmeyen çeliğin suyu olacaktır.

ZALİMLERİ AFFETMEYECEĞİZ !..

KAHROLSUN FAŞİZM !..

SEYİT,NECATİ,İBRAHİM YOLDAŞLAR YAŞIYORLAR !..

THKP-C
(ACİLCİLER)

TÜRKİYE KOMÜNİST
EMEK PARTİSİ

Not: Mart 1982 tarihinde Türkiye'de dağıtılan bu bildiri tarafımızdan resimleri eklenerek aynen çoğaltılmıştır.